

[Kim Behnke]

I økonomiministerens konvergensredegørelse indgår der også en hel del diskussion om spørgsmålet om beskæftigelsen og ledigheden, og det, som vi i den forbindelse har fæstnet os mest ved, er det lave ambitionsniveau, man har fra regeringens side. Man tør endda lave fremskrivninger helt frem til årtusindskiftet, og selv om man laver fremskrivningerne så langt fremme, er det stadig væk sådan, at man forventer en ledighed i størrelsesordenen 7 pct.

Det synes vi ærlig talt er et alt for lavt ambitionsniveau, og dér er vi fuldstændig enige med SF. Vi er ikke enige i, hvordan man skal få ledigheden gjort mindre, men vi er enige i kritikken: Det er for lavt et ambitionsniveau. Og budskabet til arbejdsløse om, at selv om de i dag måske har været ledige i 3, 4, 5 år, er det først efter årtusindskiftet, der er udsigt til, at de kan komme i beskæftigelse, er ganske enkelt både umenneskeligt og urimeligt.

Derfor bør indsatsen i den danske økonomi selvfølgelig være tosidet, sådan at man både har styr på de offentlige finanser og er i stand til at få nedbragt ledigheden. Dér deler vi bestemt ikke SF's opfattelse – og det er dér, vandede skilles – at man bare skal forlade monetarismen og lade pengepressen forhøje inflationen, for inflation er jo om noget udtryk for tyveri.

Jeg kan slet ikke forstå, at SF har de synspunkter, for det er arbejdsmanden, lavtlønsmodtageren, som får udbetalt sin løn ved fyraftenstid og går hjem og sover natten over, der på grund af inflationen oplever, at når vedkommende så skal ud og bruge pengene dagen efter, er de mindre værd end på indtjenings-tidspunktet. Det er da den dårligst stillede i samfundet, som har sværest ved at gardere sig mod dette. Den, der har den store formue, den, der har råd til at ansætte skatterådgivere, investeringsrådgivere osv., vil være i stand til at investere sine penge, så den pågældende kommer ud over inflationsproblemet. Men den, der bare har en almindelig lille lønindtægt, er altså afhængig af, at inflationen er lav. For er inflationen ikke lav, bliver vedkommendes købekraft simpelt hen stjålet.

Og selv om vi deltager i glæden over, at inflationen er lav, mener vi til gengæld ikke, at det er regeringen, der kan tage æren for det. At vi har så lav en inflation i Danmark, skyldes jo bl.a., at lønudviklingen er rolig, og at den foregår under ordnede forhold.

Og hvorfor er den så det? Hvorfor er pris- og lønudviklingen i det hele taget rolig? Ja, dér mener vi, at man i langt højere grad bør takke Dansk Supermarked og FDB for, at vi har den lave løn- og prisudvikling, for deres nu 4-årige behårde krig på prisen på ganske almindelige dagligvarer er jo med til, at når den almindelige borger går ud og gør sine indkøb og så kan konstatere, at der bliver mere og mere i indkøbskurven for de 100 kr., er tilbøjeligheden til at forlange mere i løn og til at forlange, at pengemaskinen kører hurtigere, jo langt mindre.

Der er selvfølgelig også forskellige bemærkninger i redegørelsen. Dem har vi ikke været så meget inde på i dag; men ministeren har altså også nogle bemærkninger om overgangen fra direkte skatter til forskellige grønne afgifter, og det må vi advare imod, al den stund alene den skadelige CO₂-afgift vil have sine ganske ubehagelige konsekvenser, når Danmark indfører den slags selektivt.

Vi er ligesom de økonomiske vismænd meget bekymrede for, at når CO₂-afgiften ensidigt er indført i Danmark, vil den omkring år 2005, hvor den skal være endeligt udmøntet, have kostet os 35.000 arbejdspladser. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor skal vi advare imod, at man indfører nye grønne afgifter, medmindre man samtidig indfører mindst tilsvarende skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det generelt er sådan, at hvis eleverne ikke vil lave deres lektier, snyder de sig selv og ikke læren. Men der er jo én forudsætning i den betragtning, og det er, at det er en klog opgave, læreren har givet eleverne. Det er jeg sikker på er tilfældet i dansk skolevæsen langt de fleste gange, men det er ikke en forudsætning, der nødvendigvis er opfyldt, når det er EF, man har med at gøre. Hvis man f.eks. vil forsøge at tvinge landene til at føre en monetaristisk økonomisk politik, så er det ikke en klog opgave, så er det noget, man skal vige tilbage for.

Hr. Kim Behnke vil så gerne dreje det om til at være et udtryk for, at SF gerne ser en langt højere inflation. Det er ikke tilfældet, vil jeg gerne sige. Vi synes, det er ganske udmærket, at renten er blevet lav, og at prisudviklingen er blevet meget svag. Det er bestemt noget, som